

iFi Pro iDSD

Ayre EX-8

stereopluss.no

Stereoc+

06/2018

EISA AWARDS

Dette er årets beste kjøp

Cabasse Riga+Santorin
Kul lydopplevelse

Strømming av musikk
Hvem tilbyr best lyd?

Hegel H590
Majestetisk og mektig

Marantz PM10
Kraftfull og behagelig

Marten Mingus Quintet
Lekkert og velspillende

FANTASTISK PRECISION OG KONTROLL

Hegel har satt seg selv på verdenskartet med sine utmerkede integrerte forsterkere. De blir stadig bedre og er i fortsatt utvikling, og selv om det kanskje lå i kortene at de skulle toppe H360 ble vi en smule overrasket over at Hegel hadde gått så grundig og tungt til verks.

Tekst: Håvard Holmedal

Hegel sier selv at de overlater til andre å ta seg av highend-markedet. Det er litt vanskelig å tro etter lanseringen av H590. Jeg tipper at oppe i de fleste sitt hode er i hvert fall prisen highend! Vi snakker tross alt om et beløp som begynner å nærme seg sekssifret. Så får vi se etterhvert om lyd og ytelse også stemmer brukbart med prisen.

Hos Hegel

Midt på sommeren og med dirrende tropevarme rett utenfor døra sitter jeg sammen med Anders Ertzeid fra Hegel og sammenlikner den nye H590 med den mye rimeligere H360 koblet til deres egen digitalkonverter HD30, før jeg kunne slenge en helt ny H590 i bagasjerommet på bilen og tar turen hjemover, og sjekke den ut helt på egen hånd.

Anders er alltid flink til å hente frem stilig musikk, og bare det er vel strengt tatt verdt en tur opp på kontoret deres ved jevne mellomrom. Likevel kom musikken litt i bakgrunnen når den for det meste kun var et verktøy for å høre om det er noen betydelige forskjeller fra H360 og opp til H590.

Betydelig i den betydning at det enkelt går an å høre forskjell, og at det ikke er større tvil om hvilken forsterker som spiller. Med mine erfaringer med H360 må jeg innrømme at jeg var skeptisk til om forskjellene kunne være særlig store, men etter kun noen sekunder inn i seansen med H590 var det klart at dette var lyd i en helt annen klasse. De små forskjellene jeg forventet var store og tydelige, og den viste helt andre muskler selv om vi spilte på helt vanlige nivåer. Høytalerne var forresten et par KEF Blade 2. Ja, de er ikke de

enkleste høyttalerne på kloden å drive, men uten H590 å sammenlikne med ville jeg sagt at H360 klarte dette på en utmerket måte, og spilte mer enn tilfredsstillende både i forhold til størrelse og pris.

Lyden var mer presis, rommet større og romsligere, alt var bedre fokusert, lydbildet var tydelig stillere og kontrollen i bassen var flere klasser bedre. I tillegg syntes jeg at lyden fløt lettere og at hele opplevelsen var mer harmonisk og naturlig. Det var også lett, vektløst og svevende i diskantområdet og utrolig raffinert. Rett og slett en hyggestund selv om både musikk, anlegg og lokaler var ukjente faktorer. Heldigvis var formålet med besøket å få med en forsterker hjem slik at jeg kunne teste den i fred og ro utover i sommerferien.

Må forsterkere være så kostbare?

Det er forskjell på hva man ønsker og hva som er realiteten. Vi registrerer at det er flere som mener at enhver forsterker som klarer å drive høyttaleren og som har nok krefter er tilstrekkelig, og at denne gjerne kan være svært rimelig.

For oss er det ingenting som tyder på at rimelige forsterkere kan gjøre jobben til dyre forsterker, eller for den saks skyld forsterkere som er innenfor det doble av prisen. Selv om for eksempel Rega Brio er en strålende forsterker i prisklassen rundt 6-7 tusen, kan den ikke hamle opp med de beste forsterkerne til den doble prisen. Likevel kan du

få virkelig fantastisk lyd hvis komponentene i anlegget er dimensjonert til hverandre. Les gjerne forsterkertesten i vårt sommernummer der vi testet integrerte budsjettforsterkere på et sett KEF Q550. De beste låt fantastisk til prisen.

Om den forskjellen og forbedringen av lyd kvaliteten er stor og viktig nok til at den er verdt prisen for alle, er en helt annen diskusjon. Det er alltid noen som insisterer på at en klasse D-forsterker importert fra Kina til noen få hundrelapper er bra nok, og da er den sikkert også det. Andre igjen vil si at enhver positiv forskjell i lyden, selv om den er minimal, til enhver tid er verdt det meste av de pengene de har på konto, og er på evig jakt etter nye produkter med enda litt bedre lyd. Hifi er en interessant hobby!

Hegel H590

Du kan velge om du vil spille trådløst eller kablet med H590. Med AirPlay, DLNA, UPnP ombord og også Spotify Connect, når forsterkeren endelig lanseres i Norge, ligger mulighetene åpne. Forsterkeren takler det meste av formater og det inkluderer MQA og DSD. Hvis du da ikke holder deg til det tradisjonelle og kjører kablet. Da har du. To coax-innganger (en med BNC), 3 optiske innganger og en USB. Av analoge innganger får du 2 balanserte XLR-innganger og 3 ubalanserte RCA. Forsterkeren har også 2 linjeutganger, hvor en har variabelt volum.

En ting som er svært praktisk er at du kan sette både fast start-volum slik at den ikke starter opp på fullt volum når andre i husstanden ønsker å lytte til musikk, og for å være på den sikre siden kan du også sette det maksimale volumet. Da er du sikret at volumet ikke er høyere enn høyttalerne dine, naboen eller ørene dine, fikser.

Det er også praktisk å kunne konfigurere en eller faktisk også alle inngangene slik at forsterkeren kan benyttes som effektforsterker. For alle som har en hjemmekino med hifi-ambisjoner er det veldig praktisk, men det finnes også andre situasjoner hvor det er praktisk. Du hopper da elegant bukk over masse kresen digitalelektronikk, og hele forforsterkeren til Hegel, og går direkte til effekforsterkeren. Hegel H590 er laget som en dual mono-konstruksjon, og leverer stødige 300watt til hver kanal. Det er ganske mye, og mer enn nok til å få et par Sonus Faber Olympica III til å be om nåde. Under topplokket finner du også to separate strømforsyninger.

Forbedret elektronikk hele veien

Hegel mener selv at de lærte så mye av konstruksjonen av DAC-en HD30 at de har klart å lage den innebygde digitalkonverteren i Hegel H590 enda bedre. Det sier jo litt, hvis det er tilfelle, for HD30 koster for tiden nesten 40k alene. I tillegg har de brukt mye tid på å lage en forforsterker med stor presisjon, minimalt med støy og ultra-lav forvrengning.

Den samme lave forvrengningen gjelder også effektforsterkeren som nå har SoundEngine2 og ikke mindre enn 12 superraske transistorer per kanal. Det sikrer at forsterkeren oppfattes som svært lineær. At noen forsterkere oppfattes som lyse og spisse er stort sett umulig å se på en ren frekvensmåling, men derimot i umusikalske forvrengningskomponenter i øvre mellomtone og diskant. Der har Hegel hatt bra fokus de senere årene. Legger du høy strømkapasitet på toppen av dette snakker vi om en kraftfull og velspillende forsterker. Spørsmålet er hvor velspillende.

En flott opplevelse

Allerede etter noen få sekunder er det mulig å høre at forsterkeren har de samme egenskapene fra førsteinntrykket i lytterrommet hos Hegel. Den er utrolig detaljert og den henter frem enorme mengder informasjon. Lyden er svært åpen, men det finnes ikke antydning til skarphet i noen dele av lydbildets øvre del. Diskanten fremstår veldig lettflytende og avslappende, og mellomtonen er uvanlig gjennomsliktig og ikke minst svært rik på klangfarger.

At jeg også oppnår en bassgjengivelse på Sonus Faber Olympica III som jeg knapt har hørt tidligere er selvsagt også med på å skape god stemning. For skal det først være bass, må den være av ypperste klasse, hvis ikke kan jeg like godt kjøpe et par stativhøyttalere og klare meg godt uten noe under 40Hz eller så. Kontrollen er bassen er

voldsom, og særlig i mellombassen, men det betyr ikke at det er kantete, unaturlig, eller for slankt, for det er mye bass her, Basen har litt nødvendig varme som gjør den organiske og naturlig og den er kjellerdyp. I tillegg har også bassen uvanlig mye tone og struktur oppover i bassområdet fordi den ekstreme ryddigheten i bunnen ikke tåkelegger noe av det som skjer fra 50Hz og oppover.

Forsterkeren maler et ganske stort og omfangsrikt lydbilde, og den gjør det uten å bli andpusten, selv om det spilles ganske høyt. Den holder formen og strukturen selv om det både er tungt og høyt det du spiller, og den komprimerer ikke den glimrende dynamikken noe som helst selv om du går berserk med volumkontrollen. Men du må ikke spille høyt for at det skal bli fyldig og tungt. Den har en evne til å fylle bra opp i bassen også på lave volum, og lager et bredt og mett lydbilde selv om du nærmer deg volumet til bakgrunns-musikk.

Totalresultatet er en flott hifi-opplevelse med stor sammenheng fra bunn til topp, og med alt

fra gjennomslittige og helt vektløse lydbilder, til massive, tunge og tettpakkede orkesterverk eller tungmetallorgier.

Musikken

Pete Belasco og hans Deeper går som tittelen indikerer dypt og det er mye bass som veldig lett kommer ut av kontroll på altfor mange forsterkere. Det blir «boomy» og ukontrollert, og bassen blir monoton og fargeløs. Det blir rett og slett bare bass og ikke noe tone. Med H590 koblet til blir det markant bedre styring, og den dype bassen tar ikke over hele lydbildet, men plasserer seg pent og pyntelig på undersiden av lydbildet der den skal være. Dette fungerer fint! I tillegg er både stemme og instrumenter gjengitt med stor presisjon, masse raffinement, og med en tilstedeværelse som får frem gåsehuden. Presisjonen er også stor når vi snakker om opptaksrommet proporsjoner og plasseringen og ikke minst instrumentenes fokus. Her er alt veldig tydelig tegnet opp mot forsterkeren beksvarte bakgrunn, men det er

først og fremst naturligheten i gjenskapelsen av opptaktsrommet, og dermed også troverdigheten som er uslåelig. Her behøver ikke hjernen jobbe for å kompensere for noe som helst, og det skaper en behagelig og medrivende musikkopplevelse.

Bob Dylans Man in The Long Black Coat kan virke litt skarp i kantene på mange systemer, men her løses alt på en måte opp og gjøres lettflytende og lettfordøyelig. Det gjør at fokus og oppmerksomhet først og fremst kan rettes mot stemmen til His Bobness, og instrumentene i innspillingen. Innspillingen er fortsatt litt lys – det kan ingen gjøre noe med uten å dope den ned, men det låter fantastisk detaljert, og den lyse studioklangen som er lagt på hvert enkelt instrument får for en sjelden gangs skyld lov til å klinge helt ut, og virkelig vise hvor stor plass det er mellom instrumentene på innspillingen, og hvor naturlig rufsete og hes stemmen fremstår der den svever dønn i midten av lydbildet presist plassert litt fremfor resten av musikerne.

Det er ikke så ofte jeg lytter til klassisk musikk, men forsterkerens krystallklare og sexy gjengivelse av Cecilia Bartoli og hennes versjon av Merope – Sposa, non mi conosci, gir mersmak. At Bartolis dype og imponerende mezzosopran gir meg gåsehud er en ting, men også strykere og harpsicord gjengis så rent, majestetisk og velformet at jeg gir meg litt over, glemmer alt som heter jobb en stund og bare spiller musikk - mye musikk. Det er faktisk ganske lenge siden jeg har spilt så mye musikk som under denne testperioden. Noe som alltid er et godt tegn på at både jeg og hørselsorganene mine er fornøyde.

Konklusjon

Det er vanskelig å komme med noen absolutte anbefalinger i denne klassen, for jo dyrere produktene blir desto viktigere blir preferanser, smak og matching. Likevel kan vi konkludere med at Hegel H590 er en utmerket forsterker med en fremragende evne til å slippe gjennom absolutt all tenkelig informasjon i innspillingen, og den gjør det helt uten å legge igjen noe eget lydavtrykk på musikkopplevelsen.

VI LIKER:

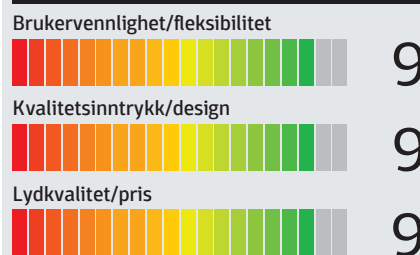
- Kraftfull og mektig
- Klart og rent som en fjellbekk
- Gode digitalkonvertere
- Trådløse muligheter
- MQA-kompatibel

VI LIKER IKKE:

- Har den design som passer til prisklassen?

STEREO+ MENER: Hegel H590 er et overflødigshorn av detaljer, musikalsk informasjon og kontroll, og et kraftverk av dimensjoner når det behøves.

KARAKTERER

Hegel H590

PRIS: Kr. 95.995.-
 PRODUSENT: Hegel
 LINK: www.hegel.no